Lagrådsremiss

Ändring i reglerna om information vid prissänkningar

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 15 oktober 2026

Erik Slottner

Mathilda Klang
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår en ändring i prisinformationslagen som innebär att bestämmelserna om information vid prissänkningar endast ska gälla för varor och inte för tjänster eller för andra nyttigheter än varor. Genom förslaget anpassas de svenska bestämmelserna för att motsvara regleringen i EU:s prisinformationsdirektiv. Förslaget kommer att bidra till ett mer enhetligt genomförande av bestämmelserna om information vid prissänkningar inom EU. Förslaget innebär också en lättnad för näringsidkare som tillhandahåller tjänster och andra nyttigheter än varor.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 mars 2027.

Innehållsförteckning

1 Beslut 3
2 Förslag till lag om ändring i prisinformationslagen (2004:347) 4
3 Ärendet och dess beredning 5
4 En avgränsning av bestämmelserna om information vid prissänkningar 5
5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser 9
6 Konsekvenser 10
7 Författningskommentar 12
Bilaga 1 Sammanfattning av promemorian Ändring i reglerna om information vid prissänkningar 13
Bilaga 2 Promemorians lagförslag 14
Bilaga 3 Förteckning över remissinstanserna 15

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i prisinformationslagen (2004:347).

2 Förslag till lag om ändring i prisinformationslagen (2004:347)

Härigenom föreskrivs[1] att 7 a § prisinformationslagen (2004:347) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 a §[2]	
Om en *produkt* tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts ska även det tidigare priset anges.	Om en *vara* tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts ska även det tidigare priset anges.
Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för *produkten* under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Om priset under denna tid har sänkts gradvis, ska i stället det pris som gällde före den första prissänkningen anges.	Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för *varan* under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Om priset under denna tid har sänkts gradvis, ska i stället det pris som gällde före den första prissänkningen anges.
Det tidigare priset behöver inte anges för varor som snabbt kan försämras eller bli för gamla.	

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2027.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler, i den ursprungliga lydelsen.

[2] Senaste lydelse 2022:654.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Regeringskansliet (Finansdepartementet) har departementspromemorian Ändring i reglerna om information vid prissänkningar tagits fram. I promemorian föreslås en ändring i 7 a § prisinformationslagen (2004:347) som innebär att bestämmelserna om information vid prissänkningar endast ska gälla för varor och inte, såsom tidigare, för produkter. Förslaget i promemorian syftar till att anpassa den svenska regleringen om information vid prissänkningar för att bättre överensstämma med EU-rätten.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2.* Promemorian har remissbehandlats och en förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3.* Remissyttrandena finns tillgängliga på regeringens webbplats, regeringen.se, och i Finansdepartementet (Fi2026/00996).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 En avgränsning av bestämmelserna om information vid prissänkningar

Regeringens förslag

Bestämmelserna i prisinformationslagen som reglerar vilken information som näringsidkare ska lämna vid prissänkningar ska endast gälla för varor.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Samtliga remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. *Uppsala universitet (Juridiska fakultetsnämnden)* bedömer att den föreslagna ändringen är nödvändig för att säkerställa ett korrekt och enhetligt genomförande av unionsrätten. *Tillväxtverket m.fl.* bedömer att förslaget kommer att underlätta för företag som erbjuder tjänster och leda till bättre konkurrens och lägre priser för konsumenter.

Flera remissinstanser, däribland *Företagarna*, *Svenska resebranchföreningen*, *Tech Sverige* och *Tidningsutgivarna*, välkomnar förslaget eftersom nuvarande reglering varit dåligt anpassad och särskilt betungande för vissa marknader.

Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen) m.fl. ifrågasätter varför definitionen av termen vara i promemorian inte överensstämmer med definitionen i annan lagstiftning på konsumentskyddsområdet. *Konsumentverket* föreslår en språklig justering av paragrafen. *Sveriges*

konsumenter m.fl. efterfrågar dels uppföljning av lagändringen, dels stärkt tillsyn och tydlig vägledning på området.

Skälen för regeringens förslag

Direktivregleringen av information vid prissänkningar

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (prisinformationsdirektivet) föreskriver att försäljningspris och jämförpris ska anges på alla varor som konsumenter erbjuds av näringsidkare. Prisinformationsdirektivet innehåller ingen definition av termen varor. Kommissionen har dock i tillkännagivandet Vägledning om tolkning och tillämpning av artikel 6a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (2021/C 526/02) uttalat att termen ska tolkas i enlighet med definitionen av varor i andra bestämmelser i EU:s konsumentlagstiftning. I vägledningen konstateras vidare att direktivet inte är tillämpligt på tjänster, digitala tjänster eller digitalt innehåll.

Direktivet syftar till att förbättra informationen till konsumenterna och underlätta prisjämförelser. Artikel 6a är tillämplig när en näringsidkare tillkännager en prissänkning av en vara som näringsidkaren har salufört tidigare. Enligt artikeln ska varje tillkännagivande om en prissänkning innehålla uppgift om det tidigare pris som näringsidkaren har tillämpat under en tidsperiod inte understigande 30 dagar före tillämpningen av prissänkningen. Medlemsstaterna ges möjlighet att göra vissa undantag från huvudregeln, bl.a. beträffande varor som har kort sista förbruknings-datum.

Syftet med artikel 6a är att skydda konsumenter från vilseledande prissänkningar, genom att näringsidkare höjer priset innan de tillkännager en prissänkning, och på så sätt annonserar falska prissänkningar. Artikeln har alltså ett mer specifikt syfte än det övergripande syftet med prisinformationsdirektivet (se EU-domstolens dom Aldi Süd, C-330/23, EU:C:2024:804, punkt 25).

Det svenska genomförandet av artikel 6a i prisinformationsdirektivet

Artikel 6a i prisinformationsdirektivet genomfördes i svensk rätt genom en ny paragraf, 7 a §, i prisinformationslagen (2004:347). Enligt 7 a § prisinformationslagen ska, om en produkt tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts, även det tidigare priset anges. Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för produkten under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Paragrafen innehåller också ett undantag för varor som snabbt kan försämras eller bli för gamla och en särskild bestämmelse för prissänkningar som skett gradvis.

I propositionen Ett moderniserat konsumentskydd konstaterades att prisinformationsdirektivet endast är tillämpligt på varor, medan bestämmelserna i prisinformationslagen gäller för produkter, dvs. varor, tjänster eller andra nyttigheter, dock inte fast egendom och arbetstillfällen (2 § prisinformationslagen). Eftersom syftet att skydda konsumenter från vilseledande prissänkningar gör sig gällande inte bara i fråga om varor,

utan även när det gäller tjänster och andra nyttigheter, bedömdes det lämpligt att den nya paragrafen om information vid prissänkningar skulle gälla samtliga produkter som omfattas av prisinformationslagen. Regeringen konstaterade att prisinformationsdirektivet inte harmoniserar regelverket för annat än varor och därför ansågs EU-rätten inte utgöra något hinder mot en sådan ordning (prop. 2021/22:174 s. 62).

Förhållandet mellan prisinformationsdirektivet och direktivet om otillbörliga affärsmetoder

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) reglerar otillbörliga affärsmetoder som skadar konsumenternas ekonomiska intressen och syftar till att bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt och att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå. I artikel 2 d definieras en affärsmetod som en näringsidkares handling, underlåtenhet, beteende, företrädande eller kommersiella meddelande (inklusive reklam och saluföring) i direkt relation till marknadsföring, försäljning eller leverans av en produkt till en konsument.

EU-domstolen har uttalat att prisinformationsdirektivet reglerar specifika aspekter av potentiellt otillbörliga affärsmetoder som används mellan näringsidkare och konsumenter, bl.a. affärsmetoder som hänger samman med angivelsen av försäljningspris i säljerbjudanden och reklam. När en näringsidkare tillkännager en prissänkning är det dock prisinformationsdirektivet som ska tillämpas, även om förfarandet också faller inom tillämpningsområdet för direktivet om otillbörliga affärsmetoder. Detta följer av artikel 3.4 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder, som anger att andra gemenskapsbestämmelser som reglerar specifika aspekter av otillbörliga affärsmetoder ska ha företräde framför bestämmelserna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder (se EU-domstolens dom Citroën Commerce, C-476/14, EU:C:2016:527, punkterna 42–45 och EU-domstolens dom Aldi Süd, C-330/23, EU:C:2024:804, punkt 28).

Prisinformationsdirektivet är ett s.k. minimiharmoniseringsdirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får anta eller behålla bestämmelser som är mer gynnsamma för konsumenterna. Direktivet om otillbörliga affärsmetoder är däremot ett s.k. fullharmoniseringsdirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna är förhindrade att införa eller behålla bestämmelser som avviker från det som föreskrivs i direktivet. Kommissionen har ifrågasatt det svenska genomförandet av artikel 6a i prisinformationsdirektivet, eftersom de svenska bestämmelserna om information vid prissänkningar även omfattar tjänster och andra nyttigheter än varor. Kommissionen har påpekat att medlemsstaterna enligt artikel 4 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder inte får begränsa friheten att tillhandahålla tjänster av anledningar som omfattas av det område som tillnärmas genom direktivet.

Behov av en ändring av de svenska bestämmelserna om information vid prissänkningar

Den svenska regleringen i 7 a § prisinformationslagen går som framgått ovan längre än vad artikel 6a i prisinformationsdirektivet kräver, inom ett område som omfattas av direktivet om otillbörliga affärsmetoder. I enlighet med vad kommissionen anfört kan det därmed ifrågasättas om den svenska regleringen är förenlig med EU-rätten. Även om det kan finnas behov av att skydda konsumenter från vilseledande prissänkningar beträffande tjänster är det samtidigt önskvärt att sträva efter ett enhetligt genomförande av prisinformationsdirektivet inom hela EU. Att ställa mer långtgående krav på svenska tjänsteföretag hämmar konkurrensen och försvårar gränsöverskridande verksamhet. Därutöver har, vilket flera remissinstanser påpekat, den nuvarande regleringen varit dåligt anpassad till tjänstemarknader där priserna varierar mycket över tid. Mot denna bakgrund finns det skäl att avgränsa tillämpningsområdet för reglerna om information vid prissänkningar så att bestämmelserna följer direktivregleringen. Prisinformationslagen bör därför ändras på så sätt att 7 a § endast bör gälla för prissänkningar av varor, och inte för tjänster och andra nyttigheter än varor.

Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen) m.fl. påpekar att promemorians definition av termen varor, lös egendom, inte stämmer överens med definitionen i annan lagstiftning på konsumentskyddsområdet, där varor definieras som lösa saker. Lös egendom är ett bredare begrepp än lösa saker och omfattar förutom rörliga, fysiska föremål även t.ex. immateriella rättigheter, värdepapper och fordringar. Som konstateras ovan innehåller prisinformationsdirektivet ingen definition av termen varor, men kommissionen har i sin vägledning om tolkning och tillämpning av artikel 6a uttalat att termen ska tolkas i enlighet med definitionen av varor i andra bestämmelser i EU:s konsumentlagstiftning.

I den svenska språkversionen av vägledningen används uttrycket lös egendom. Det hänvisas samtidigt till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (konsumenträttighetsdirektivet) där termen lösa saker används. I den engelska versionen används uttrycket ”movable goods” respektive ”tangible movable items”. Regeringen anser i likhet med Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen) m.fl. att termen varor inte kan vara avsedd att ha någon annan innebörd än i övrig konsumenträttslig lagstiftning. Med termen varor avses alltså, liksom i bl.a. konsumentköplagen (2022:260) och lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler, lösa saker med eller utan digitala delar.

Det finns inte behov av att, som *Konsumentverket* föreslår, göra ytterligare språkliga justeringar av paragrafen.

När det gäller önskemålet från bl.a. *Sveriges konsumenter* om uppföljning och stärkt tillsyn konstaterar regeringen att frågor om tillsyn av regelverket och om behov av ytterligare vägledning ankommer på tillsynsmyndigheten.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringen ska träda i kraft den 1 mars 2027.

Regeringens bedömning

Det behövs inga övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning

Förslaget och bedömningen i promemorian stämmer delvis överens med regeringens. I promemorian föreslås att lagändringen ska träda i kraft den 1 februari 2027.

Remissinstanserna

Endast ett fåtal remissinstanser, däribland *Almega*, yttrar sig särskilt över förslaget och anser att lagändringen bör träda i kraft tidigare än den 1 februari 2027.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Enligt artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler, som införde artikel 6a i prisinformationsdirektivet, ska medlemsstaterna senast den 28 november 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet. Bestämmelserna ska tillämpas fr.o.m. den 28 maj 2022. Mot denna bakgrund, och då kommissionen har haft invändningar mot det svenska genomförandet av direktivet, bör ändringen av prisinformationslagen träda i kraft så snart som möjligt. Det bedöms med hänsyn till de återstående leden i lagstiftningsprocessen vara den 1 mars 2027.

Det bedöms inte finnas behov av några övergångsbestämmelser. Det innebär att den nya lydelsen ska tillämpas även för prissänkningar som annonserats före ikraftträdandet.

6 Konsekvenser

Regeringens bedömning

Förslaget innebär att reglerna om information vid prissänkningar anpassas för att följa prisinformationsdirektivet. Förslaget bedöms underlätta och innebära vissa kostnadsbesparingar och ökade intäkter för företag som erbjuder tjänster. För konsumenter bedöms förslaget leda till en viss försämring av konsumentskyddet. En enhetlig reglering i EU bör dock på sikt kunna leda till bättre konkurrens och lägre priser för konsumenter. Förslaget bedöms inte leda till några ökade kostnader för företag eller för det allmänna.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Flera remissinstanser, bl.a. *Företagarna* och *Småföretagarnas riksförbund*, framhåller att förslaget kommer att förenkla och underlätta för tjänsteföretag genom minskad administration och större flexibilitet vid prissättning och marknadsföring. *Visita* betonar att förslaget kommer att öka hotell- och besöksnäringens möjligheter att erbjuda kampanjer och erbjudanden vilket gynnar både företag och konsumenter. Flera remissinstanser, t.ex. *Tillväxtverket* och *Tech Sverige*, framhåller att förslaget kommer att stärka svenska tjänsteföretags konkurrenskraft och förutsättningar till gränsöverskridande verksamhet när företagen inte längre behöver förhålla sig till mer långtgående nationella krav. Förslaget bedöms vidare av några remissinstanser kunna leda till lägre priser för konsumenter.

Sveriges konsumenter m.fl. konstaterar att förslaget innebär en försämring av konsumentskyddet genom att möjligheten till direkt och objektiv prisjämförelse av tjänster försvagas.

Flera remissinstanser, bl.a. *Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen*, påpekar att marknadsföringslagens (2008:486) bestämmelser alltjämt gäller vid annonsering av prissänkningar för tjänster. Domstolen anser att beskrivningen av förslagets effekter därför bör nyanseras.

Regelrådet anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar trots att den bedöms bristfällig i vissa delar.

Kommerskollegium bedömer att förslaget utgör en ändring av ett befintligt krav på tjänsteverksamhet i den mening som avses i artikel 39.5 i direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden (tjänstedirektivet). Förslaget behöver dock inte anmälas om nationellt handlingsutrymme saknas. Kommerskollegium bedömer vidare att förslaget inte behöver anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (anmälningsdirektivet).

Skälen för regeringens bedömning

Regeringens förslag syftar till att uppnå bättre överensstämmelse med direktivregleringen och bidra till en mer enhetlig reglering inom EU av skyldigheten att lämna information vid prissänkningar. Utrymmet för alternativa lösningar är därmed begränsat.

Omkring två tredjedelar av alla företag i Sverige är verksamma inom tjänstesektorn. Den föreslagna regelförenklingen innebär en lättnad för de tjänsteföretag som tillhandahåller tjänster till konsumenter och möjliggör en större flexibilitet vid prissättning och marknadsföring av tjänster. Som bl.a. *Visita* framhåller har dagens regelverk inneburit stora svårigheter för bl.a. hotell-, besöks- och resenäringen, som karaktäriseras av volatil eller dynamisk prissättning. Förslaget bör kunna leda till minskad administration och vissa kostnadsbesparingar eftersom det underlättar för företagen att leva upp till prisinformationslagens krav. Ökade möjligheter att marknadsföra tjänster genom kampanjer och erbjudanden bör vidare kunna leda till ökade intäkter för berörda företag. Eftersom förslaget följer regleringen i prisinformationsdirektivet innebär det vidare att tjänsteutövare i Sverige kan tillhandahålla tjänster enligt samma förutsättningar som tjänsteutövare i andra medlemsstater, vilket främjar en sund konkurrens på lika villkor. Att företag som bedriver verksamhet i flera länder inte behöver anpassa sin verksamhet efter olika nationella regelverk bör också vara kostnadsbesparande. Förslaget bedöms inte leda till några ökade kostnader för de näringsidkare som omfattas av förslaget eller för andra näringsidkare.

För konsumenter bedöms förslaget medföra att prisinformation för tjänster blir mindre transparent i de fall tjänsterna erbjuds till nedsatt pris. Det innebär därmed en viss försämring av konsumentskyddet, vilket *Sveriges konsumenter m.fl.* framhåller. Å andra sidan kan förslaget medföra att näringsidkare som erbjuder tjänster blir mer benägna att sänka priserna i samband med t.ex. kampanjer och reor, vilket kan leda till lägre priser för konsumenter. En enhetlig reglering inom EU bör också på sikt kunna leda till bättre konkurrens och lägre priser för konsumenter. Dessutom måste annonsering av prissänkningar av tjänster även i fortsättningen uppfylla marknadsföringslagens krav vilket *Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen)* påpekar. Det är t.ex. inte tillåtet att vid marknadsföring vilseleda i fråga om tjänstens pris eller särskilda prisfördelar (10 § andra stycket 4 marknadsföringslagen). Även detta talar för att förslagets negativa effekt på konsumentskyddet inte bör överdrivas.

Förslaget bedöms inte medföra några kostnader för Konsumentverket. Tvärtom kan det tänkas att avgränsningen av reglerna om information vid prissänkningar till att endast omfatta varor kan underlätta Konsumentverkets tillsyn på området. Förslaget bedöms inte heller innebära några ökade kostnader för Allmänna reklamationsnämnden eller domstolarna. Förslaget bedöms inte heller i övrigt medföra några kostnader för det allmänna.

Förslaget bedöms inte få några konsekvenser för kommuner, för den kommunala självstyrelsen, för brottsligheten eller för det brottsförebyggande arbetet. Det får inte heller några konsekvenser för sysselsättningen eller för den offentliga servicen i olika delar av landet. Förslaget bedöms inte få någon påverkan på jämställdheten mellan män och kvinnor

och inte heller ha några sociala, miljömässiga eller andra konsekvenser. Det bedöms inte behövas några särskilda informationsinsatser med anledning av förslaget.

Regeringen bedömer att förslaget inte behöver anmälas enligt tjänstedirektivet eller anmälningsdirektivet.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i prisinformationslagen (2004:347)

7 a § Om en *vara* tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts ska även det tidigare priset anges.

Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för *varan* under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Om priset under denna tid har sänkts gradvis, ska i stället det pris som gällde före den första prissänkningen anges.

Det tidigare priset behöver inte anges för varor som snabbt kan försämras eller bli för gamla.

Paragrafen reglerar vilken information näringsidkaren ska lämna vid angivande av prissänkningar. Paragrafen genomför artikel 6a i prisinformationsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.

Första stycket ändras på så sätt att termen produkt ersätts med termen vara. *Andra stycket* ändras på motsvarande sätt. Ändringarna innebär att paragrafens tillämpningsområde begränsas till tillhandahållande av varor och inte, såsom tidigare, av produkter. Begreppet produkt inkluderar såväl varor som tjänster och andra nyttigheter (se 2 §). Paragrafen har samma tillämpningsområde som artikel 6a i prisinformationsdirektivet.

Med termen vara avses en lös sak, med eller utan digitala delar. En vara med digitala delar är en lös sak som är integrerad eller sammankopplad med ett digitalt innehåll eller en digital tjänst på ett sådant sätt att avsaknaden av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten gör att varan inte kan användas på det sätt som är avsett. Motsvarande definition finns i bl.a. 1 kap. 2 § konsumentköplagen (2022:260).

Sammanfattning av promemorian Ändring i reglerna om information vid prissänkningar

Bilaga 1

I promemorian föreslås en ändring i 7 a § prisinformationslagen (2004:347) som innebär att bestämmelserna om information vid prissänkningar endast ska gälla för varor och inte, såsom tidigare, för produkter. Det senare begreppet inkluderar såväl varor som tjänster och andra nyttigheter. Genom förslaget anpassas de svenska bestämmelserna för att motsvara regleringen i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter. Förslaget innebär en lättnad för näringsidkare som tillhandahåller tjänster och andra nyttigheter än varor och kommer att bidra till ett mer enhetligt genomförande av bestämmelsen om information vid prissänkningar inom EU. Bakgrunden till förslaget är en översyn av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 februari 2027.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i prisinformationslagen (2004:347)

Härigenom föreskrivs[1] att 7 a § prisinformationslagen (2004:347) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 a §[2]	
Om en *produkt* tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts ska även det tidigare priset anges.	Om en *vara* tillhandahålls med angivande av att priset har sänkts ska även det tidigare priset anges.
Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för *produkten* under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Om priset under denna tid har sänkts gradvis, ska i stället det pris som gällde före den första prissänkningen anges.	Det tidigare pris som ska anges ska vara det lägsta pris som näringsidkaren har tillämpat för *varan* under de senaste 30 dagarna före prissänkningen. Om priset under denna tid har sänkts gradvis, ska i stället det pris som gällde före den första prissänkningen anges.
Det tidigare priset behöver inte anges för varor som snabbt kan försämras eller bli för gamla.	

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2027.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler, i den ursprungliga lydelsen.
[2] Senaste lydelse 2022:654.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 3

Efter remiss har yttranden kommit in från Allmänna reklamationsnämnden, Almega, Brand Marketing Sweden (tidigare Sveriges annonsörer), Finansbolagens förening, Fondbolagens förening, Företagarna, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket, Konsumentvägledarnas förening, Pensionärernas riksorganisation (PRO), Regelrådet, Småföretagarnas riksförbund, Stockholms tingsrätt (Patent- och marknadsdomstolen), Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen), Svensk handel, Svenska resebranschföreningen, Sveriges konsumenter, Tech Sverige, Tidningsutgivarna (TU), Tillväxtverket, Uppsala universitet (Juridiska fakultetsnämnden) och Visita.

Därutöver har yttranden inkommit från Svensk dagligvaruhandel och Svenska föreningen för immaterialrätt (SFIR).

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Energiföretagen Sverige, Funktionsrätt Sverige, Konsumenternas bank- och finansbyrå, Konsumenternas energimarknadsbyrå, Konsumenternas försäkringsbyrå, Medveten konsumtion, Näringslivets delegation för marknadsrätt, Näringslivets regelnämnd, Reklamombudsmannen (RO), SPF Seniorerna, Stockholms handelskammare, Svenska bankföreningen, Svensk försäkring, Svenskt näringsliv, Swedish Data & Marketing Association (SWEDMA) och Telekområdgivarna.